

20 Αυγούστου 2014

Συνέντευξη από τον Επίσκοπο Μπουρούντι & Ρουάντας κ.κ. Ιννοκέντιο

/ [Γενικά Θέματα](#)

Φωτο: synodoiporia.blogspot.gr

Ο Σεβασμιώτατος Ιννοκέντιος με συνεργάτες του Ομίλου μας κατά την επίσκεψη του στα γραφεία μας στην Κυψέλη τον Νοέμβριο του 2013.

-----Ερώτηση 1η: (έχει τεθεί γύρω στα τέλη Νοεμβρίου 2013)
Είστε λιγότερο από ένα χρόνο Επίσκοπος. Ποιο είναι το όραμά σας για την Επισκοπή σας;

Απάντηση: Με τη Χάρη του Θεού και την ευλογία της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κυρίου κυρίου Θεοδώρου του Β', μου ανατέθηκε, τον Μάρτιο του 2012, η διαποίμανση της Επισκοπής Μπουρούντι και Ρουάντας, περιοχών ευαίσθητων, οι οποίες μόλις πριν λίγα χρόνια βγήκαν από έναν αιματιόβρεχτο εμφύλιο πόλεμο «που κράτησε δεκαεννιά ολόκληρα χρόνια.

Όταν λοιπόν, πριν από δέκα πέντε περίπου μήνες, εγκαταστάθηκα στην έδρα της Επισκοπής, Μπουζουμπούρα, πρωτεύουσας του Μπουρούντι τα όσα αντίκρυστα στις επιτόπιες επισκέψεις μου και τα όσα άκουσα στις συζητήσεις μου ήταν τόσο τρομερά που φάνταζαν στα μάτια μου και ηχούσαν στα αυτιά μου εξωπραγματικά, καθώς ξεπερνούσαν την πιο νοσηρή φαντασία, γιατί, τα όσα διαδραματίστηκαν στη διάρκεια της ανήκουστης αυτής σύρραξης, μόνον ως γενοκτονία μπορούν να χαρακτηρισθούν.

Ο πόλεμος έχει πια τελειώσει οι μνήμες όμως είναι νωπές και πιστεύω ότι ακόμη είναι πολύ νωρίς να εξαλειφθούν. Φαινομενικά, οι σχέσεις μεταξύ των δύο αντιμαχομένων φυλών, Τούτσι και Χούτου, έχουν αποκατασταθεί και νομίζει κανείς ότι ο αλληλοσπαραγμός, που ξεκλήρισε οικογένειες, που έστειλε στην απέναντι όχθη ψυχές αθώες, παιδιών που δεν πρόλαβαν καν να ζήσουν, που άφησε σακατεμένους σωματικά και κυρίως ψυχικά όσους κατόρθωσαν να γλιτώσουν και σήμερα μετρούν και θρηνούν τους νεκρούς τους.

Όμως, αν κανείς είναι προσεκτικός παρατηρητής, θα διαπιστώσει ότι το μίσος υποβόσκει. Ενώ δηλαδή στη Θεία Λειτουργία παρουσιάζουν μια συμπαγή ομάδα, μετά το πέρας της, όταν έχουν να παρουσιάσουν κάποιο πρόγραμμα, μουσικοχορευτικό συνήθως, οι δύο φυλές έχουν τους δικούς τους χορευτές στους οποίους απαγορεύουν να χορέψουν με την άλλη ομάδα.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, τα όνειρα και τα οράματά μας ακροβατούν στην εύθραυστη ισορροπία ανάμεσα στο ρεαλισμό και το ονειρικό στοιχείο, την ουτοπία. Προσπαθούμε, όσο αυτό είναι εφικτό, να είμαστε ρεαλιστές και να συντονίσουμε την καθημερινότητά μας με τις πνευματικές μας ανάγκες και τις πνευματικές και υλικές ανάγκες του ποιμνίου μας.

Το όραμά μας συμπυκνώνεται στις λέξεις: Αγάπη και ενότητα. Προσπαθούμε, «πάση θυσία», να τους οδηγήσουμε στην ενότητα, μέσω της απλής αλήθειας της αγάπης. Εγχείρημα όχι και τόσο απλό, γιατί οι άνθρωποι αυτοί έχουν διαφορετική αντίληψη της αγάπης, την οποία συνδέουν με τις υλικές παροχές. Πρωταρχικό μας μέλημα είναι να τους μάθουμε να βλέπουν τη ζωή με το πρίσμα μιας χαρούμενης και άδολης αδελφοσύνης, να είναι άνθρωποι, να ζουν ως άνθρωποι, να βλέπουν τον άλλο ως άνθρωπο, ως πλάσμα του Θεού, να νιώθουν ότι όλοι τους είναι μέλη μιας απέραντης οικογένειας.

Ερώτηση 2η: Ποια είναι τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζετε στην Επισκοπή σας;

Απάντηση: Η επισκοπή μας μετράει τέσσερα χρόνια ζωής, δηλαδή, νεοσύστατη. Είναι λοιπόν πολύ λογικό να αντιμετωπίζουμε πολλά προβλήματα, τα οποία δεν μπορούμε να ιεραρχήσουμε διότι κατά τη γνώμη μας είναι εξίσου σοβαρά και στις μέρες μας με την κρίση που μαστίζει τον κόσμο γίνονται δυσεπίλυτα. Για παράδειγμα, στερούμαστε Επισκοπείου, χώρων εκπαίδευσης Κατηχητών, χώρων φιλοξενίας ανθρώπων οι οποίοι επιθυμούν να μας επισκεφθούν και να μας βοηθήσουν στο ιεραποστολικό μας έργο. Επειδή δεν υπάρχουν κρατικά σχολεία και τεχνικές σχολές οι αρχές του τόπου, μας προτείνουν να τους τα κτίσουμε, αφού προτίθενται να μας δωρίσουν τρία οικόπεδα. Αυτό όμως είναι απαγορευτικό για τα πενιχρά οικονομικά μας.

Επίσης, έχει γίνει μια πολύ σοβαρή προσπάθεια, που αφορά στον μεταφραστικό τομέα της Θείας Λειτουργίας, των ακολουθιών των Μυστηρίων και των περιστασιακών ευχών, όπως της ευχής του σαραντισμού στις τοπικές διαλέκτους. Όμως η έλλειψη οικονομικών μέσων καθιστά αδύνατη την εκτύπωσή τους. Μια εναλλακτική λύση θα ήταν να τα φωτοτυπήσουμε σε φυλλάδια και να τα διανεμήσουμε στο ποίμνιο μας' κι αυτή η λύση δεν είναι εφικτή, εφ' όσον στερούμαστε φωτοτυπικού μηχανήματος που θα έσωζε κατά κάποιον τρόπο την κατάσταση.

Ερώτηση 3η: Τι ζητούν οι ντόπιοι, από την τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία;

Απάντηση: Η Ορθόδοξη Εκκλησία σε αντίθεση με τις εκκλησίες άλλων ομολογιών,

ουδέποτε αναμείχθηκε στην πολιτική, γι' αυτό όπως αφήνουν να εννοηθεί μας συμπαθούν ιδιαίτερα. Όπως προανέφερα, στερούνται των πάντων και για τον λόγο αυτό ζητούν από εμάς τα πάντα. Χώρους λατρείας γιατί στην ύπαιθρο, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, η Θεία Λειτουργία και γενικά η λατρεία τελείται κάτω από τα δέντρα ή στην καλύτερη περίπτωση σε παράγκες. Μας ζητούν πηγάδια γιατί τα ήδη υπάρχοντα βρίσκονται συνήθως σε μεγάλη απόσταση από τα χωριά τους και οι άνθρωποι αναγκάζονται να περπατήσουν πέντε και δέκα ακόμη χιλιόμετρα, προκειμένου να προσπελάσουν το πλησιέστερο. Κυρίως τα παιδιά ταλαιπωρούνται, γιατί είναι επιφορτισμένα να κουβαλούν το νερό στο σπίτι πολύ πρωί, προτού ξεκινήσουν για το σχολείο, ξυπόλητα και νηστικά.

Το ίδιο συμβαίνει και με τα ιατρεία, που κι αυτά βρίσκονται στα αστικά κέντρα μακριά από τα χωριά, με αποτέλεσμα οι επίτοκες, οι ασθενείς, οι ηλικιωμένοι να ξεκινούν με τα πόδια ή αν είναι τυχεροί να μεταφέρονται με υποτυπώδη χειραμάξια. Και δεν είναι λίγες οι φορές που καταλήγουν στο δρόμο. Το ίδιο συμβαίνει και με τα σχολεία της Δευτεροβάθμιας κυρίως εκπαίδευσης.

Ακόμη μας ζητούν γεωργικά εργαλεία και μηχανήματα, που θα τους διευκολύνουν στις γεωργικές τους εργασίες.

Ερώτηση 4η: Σε μια περιοχή, που έχει πληγεί τόσο έντονα από τον εμφύλιο πόλεμο τι έχει να προσφέρει η Ορθοδοξία ως έκφραση αγάπης;

Απάντηση: Ύστερα από τις φρικτές εμπειρίες που βίωσαν οι άνθρωποι αυτοί, δεν είναι καθόλου παράξενο που υποφέρουν και απελπίζονται. Είναι ανθρώπινα πλάσματα τα οποία για να ζήσουν στη διάρκεια ενός έτους, διαθέτουν λιγότερα χρήματα απ' όσα διαθέτει σε λιγότερο χρόνο από ένα μήνα ένας δικός μας χειρώνακτας. Ο φτωχός, ο άρρωστος, ο κατατρεγμένος διψάει να ξαναβρεί το δρόμο του, να συνειδητοποιήσει ότι είναι ένας άνθρωπος σαν τους άλλους, ότι έχει το δικαίωμα να ζήσει και το καθήκον να ελπίζει. Όταν του παρέχει το μέσον να εξασφαλίσει ο ίδιος την ύπαρξή του και την ύπαρξη των δικών του, όταν δεν περιορίζεσαι μόνον στα χρήματα που του δίνεις από το πορτοφόλι σου, αλλά μοιράζεσαι τον πόνο του, το θυμό του, την επιθυμία ή τη χαρά του και του δίνεις το δικαίωμα να μετέχει στο δικό σου πόνο, στο δικό σου θυμό, στην επιθυμία ή στη χαρά σου, τότε σημαίνει πως αληθινά τον αγαπάς. Αγάπη δεν είναι να δίνεις μόνο αλλά και να μοιράζεσαι.

Αν λοιπόν, ένας ακαταμάχητος παροξυσμός αγάπης δεν αναστατώσει την ανθρώπινη συνείδηση, η πείνα των ανθρώπων θα επισπεύσει το τέλος του κόσμου. Μπορούμε ο καθένας με τις δυνατότητές του και τις δυνάμεις του να τους ανακουφίσουμε, να τους θεραπεύσουμε, να τους ανυψώσουμε, αρκεί να το θέλουμε.

Ερώτηση 5η: Θα θέλατε να μας μεταφέρετε κάποια νέα από την Επισκοπή σας;

Απάντηση: Με την ευλογία της ΑΘ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, κ.κ. Θεοδώρου του Β', στείλαμε στο Ανώτερο θεολογικό Σεμινάριο, Μακάριος ο Γ', στη Ναϊρόμπι, έναν νεαρό από την Ρουάντα, ο οποίος χειροτονήθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο της Κένυας κ. Μακάριο ιερέας. Είναι ο πρώτος ορθόδοξος ιερέας της Ρουάντας.

Επίσης, χειροθετήσαμε είκοσι νέους αναγνώστες. Απ' αυτούς θα επιλέξουμε τους πιο κατάλληλους για να χους χειροτονήσουμε ιερείς.

Τέλος, καταρτίσαμε ομάδες Κατηχητών και ήδη έχουν αρχίσει οι Κατηχήσεις και τελέσαμε ομαδικές βαπτίσεις και γάμους.

Ερώτηση 6η: Κλείνοντας ποιο θα ήταν το μήνυμά σας προς τους αναγνώστες του Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου;

Απάντηση: Το μήνυμά μου ίσως θεωρηθεί κοινότοπο και χιλιοειπωμένο. Όμως, στους σημερινούς χολικούς καιρούς που ζούμε είναι ιδιαίτερα επίκαιρο. Το δανείστηκα από το έργο του Ραούλ Φολλερώ· Τριάντα φορές τον γύρο του κόσμου - 1961.

Είναι μια προσευχή του συγγραφέα στον Κύριο:

Κύριε,

... Απ' το λογικό που προδίδει,

από τη μηχανή που υποδουλώνει,

από το χρήμα που σαπίζει,

σώσε την ΑΓΑΠΗ.

† Ο Μπουρούντι και Ρουάντας Ιννοκέντιος

Επιμέλεια: Αικατ. Παπακωνσταντίνου

Γεν. Γραμματεύς

Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Πηγή: «Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος», Τριμηνιαίο Περιοδικό Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής Σ.Α., Τεύχος 126, Αθήνα, Απρίλιος-Μάϊος-Ιούνιος 2014.